

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 29. mája 2012 v trestnej veci obvineného **Ľ. U.**, pre zločin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a iné o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. P. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. marca 2009, sp. zn. 3 To 11/2009, a rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 9. septembra 2008, sp. zn. 1 T 131/2007, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **Ľ. U. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 9. septembra 2008, sp. zn. 1 T 131/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 19. marca 2009, sp. zn. 3 To 11/2009, bol obvinený **Ľ. U.** uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ z prečinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a v bodoch 3/ a 4/ z pokračovacieho zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b/ (§ 140 písm. e/) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenej dobe v mesiaci jún 2007 v pohostinstve V. v L., okres L., pod vplyvom alkoholických nápojov vyhrážal sa pred spolupracovníkom T. T., nar. X., zabitím V. P., nar. X.X. a to tak, že ju podreže, čo sa V. P. následne dozvedela od svojho

kolegu M. M., nar. X., pričom toto konanie Ľ. U., vzhľadom na pretrvávajúce obťažovanie najmä vo forme opakovaných sms správ, vulgárnych nadávok, vyzváňania pri jej byte, jej vyhľadáváním na rôznych miestach, a to väčšinou pod vplyvom alkoholu, u nej vzbudilo dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

2/ po tom, ako mu bolo dňa 29. 8. 2007 vznesené obvinenie povereným príslušníkom PZ, Okresného riaditeľstva PZ, úradu justičnej a kriminálnej polície v L., pod ČVS: O., za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona na základe trestného oznámenia V. P., nar. X.X. zo dňa 28. 8. 2007, prišiel dňa 18. 9. 2007 v čase približne o 06.15 hod. pri budove Slovenskej sporiteľne, a. s., v L., k V. P. a počas spoločného prechádzania smerom na železničný jej vulgárne nadával a kričal na ňu, aby stiahla na neho podané trestné oznámenie, a keď mu povedala, že ho nestiahne a vec ide ohlásiť na políciu, tak ju najmenej jedenkrát, najmenej dlaňou udrel do pravého ramena,

3/ dňa 26. 1. 2008 v ranných hodinách, v presne nezistenom čase do 03.45 hod. v L. na terase pred barom E., ktorý sa nachádza v budove J., okres L., pod vplyvom alkoholu, pristúpil k M. C., nar. X., bytom D., chytil ju za ruky, napriek tomu, že sa bránila, odťahujúc sa od neho, chytil ju silnejšie, ťahal ju dolu schodmi, ona kričala, zatiahol ju za budovu J., do rohu, ktorý je pri schodoch predajne E., kde ju oprel o stenu a jednou rukou jej držal obidve ruky, druhou rukou ju chytil za zátylok a priťahoval si jej hlavu k sebe, bozkával ju a hrýzol do krku, pričom M. C., nar. X., bol týmto konaním spôsobený šok, mierne odreniny na rukách a krku,

4/ dňa 26. 1. 2008 v čase asi o 03.30 hod. v E. bare na ulici SNP v L., okres L., pod vplyvom alkoholu, na dámskom WC sa M. S., nar. X., bytom L. opýtal, či mu ho vyfajčí, bol pritom od polpása zoblečený donaha, nohavice mal na členkoch a opieral sa o dvere do chodbičky záchodu, ktoré sa otvárali dovnútra, a keď mu M. S. povedala, aby z dámskeho WC odišiel, lebo tam nemá čo robiť, povedal jej, že neodíde, a že neodíde ani ona, a v odchode z dámskeho WC jej bránil tak, že zadnou časťou tela sa opieral o dvere; po tom, ako sa ho M. S. snažila od dverí odstrániť a otvoriť dvere, nepodarilo sa jej to, Ľ. U. ostal stáť na mieste, a ani sa nepohol, pri tomto zápase si M. S. zlomila dva nechty na rukách a bola vystrašená, preto zakričala na sestru S. S., ktorá bola na chodbe a dvere otvorila zvonku, pritom Ľ. U. od dverí odstrčila, a následne M. S., nar. X., z dámskeho WC ušla; uvedením konaním M. S. neutrpela žiadne zranenia.

Za to mu bol podľa § 183 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj ústavné ochranné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline skôr uvedeným uznesením podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Obvinený Ľ. U. písomným podaním z 28. novembra 2011 (doručeným súdu prvého stupňa 30. novembra 2011), podal prostredníctvom obhajcu JUDr. P. J. proti uvedeným rozhodnutiam okresného a krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b/, c/, e/ f/ g/, i/ Tr. por. a domáhal sa, aby dovolací súd na verejnom zasadnutí rozsudkom vyslovil, že uznesením krajského súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. v jeho neprospech.

Zároveň navrhol, aby dovolací súd zrušil citované rozhodnutia okresného a krajského súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa dovolateľa dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. spočíva v tom, že vec neprejednal a nerozhodol senát, ale samosudkyňa napriek tomu, že pri aplikácii asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby prevyšovala osem rokov.

Zásadné porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. videl obvinený v tom, že pri rozhodovaní o väzbe mu bol súdom ustanovený obhajca, ktorý je v príbuzenskom vzťahu so svedkyňou D. D., s ktorou konzultoval postup jeho obhajoby, súdom neboli vykonané dôkazy, ktoré navrhol vykonať, odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu nie je v súlade s § 168 Tr. por. pretože v ňom nie sú obsiahnuté úvahy, ako sa okresný súd vyrovnal s jeho obhajobou a ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov a vykonané dôkazy hodnotil zo svojho uhla pohľadu. Orgánom činným v trestnom konaní vytkol, že nebol v zmysle § 213 Tr. por. poučený o práve zúčastniť

sa výsluchov poškodených a svedkov a zároveň poukázal na skutočnosť, že v spise, ktorý mu bol predložený na preštudovanie sa nenachádzala výpoveď svedka P. D..

Podľa názoru obvineného už v štádiu prípravného konania malo byť z objasňovania veci vylúčené Okresné riaditeľstvo, respektíve príslušníci kriminálnej polície L., pretože medzi nimi, vyšetrovateľmi a poškodenými boli rodinné a susedské vzťahy. Poškodená M. S. a svedkyňa S. S. sú dcéry člena detektívnej informačnej služby I. S., ktorý úzko spolupracuje s Okresným riaditeľstvom Policajného Zboru L. a Krajským riaditeľstvom v Ž. a je aj chovateľom ich policajných psov. Uviedol, že príslušník policajného zboru M. S., ktorý bol prítomný pri ohliadke miesta činu a vykonal aj iné prvotné vyšetrovacie úkony a bez jeho súhlasu aj odber biologických stôp je susedom poškodenej M. C. a svedkyne D. D. a tým je naplnený aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. f/ Tr. por. vyvodil obvinený z toho, že aj keď v prípravnom konaní poškodená M. S. súhlas k jeho trestnému stíhaniu dala, v konaní pred súdom 14. augusta 2008 ho výslovne vzala späť.

Nezákonné vykonanie dôkazov, na ktorých okresný súd založil výrok o jeho vine ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je podľa obvineného splnený preto, že v prípravnom konaní nebola vypočutá svedkyňa S. S., poškodená M. C. bola pri prvom výsluchu v prípravnom konaní pod vplyvom alkoholu, neboli vykonané potrebné dôkazy a návrhy na doplnenie dokazovania vyšetrovateľ odmietol a vykonané dôkazy po ich vlastnom vyhodnotení z hľadiska ich vecnosti, obsahovej náplne a informatívnej hodnoty označil pre záver o jeho vine za nepostačujúce.

Napokon založenie rozhodnutia na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia ako dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je podľa obvineného splnený preto, že súd pri prejednaní a rozhodnutí veci nepostupoval v súlade s ustanovením § 119 ods. 1 Tr. por. Skutok v bode 1/ sa nestal a nenapĺňa ani zákonné znaky predmetného trestného činu. I keď zločinu nebezpečného vyhrážania podľa 360 Tr. zák. sa páchatel dopustí aj vtedy ak ten, komu je vyhrážané nie je prítomný, ale v takom prípade musí páchatel svoju vyhrážku adresovať poškodenému spôsobom, o ktorom vie, že sa poškodený o vyhrážke dozvie, čo sa v posudzovanom prípade nestalo. Zároveň opätovne hodnotil zo svojho uhla pohľadu dôkazy vykonané aj vo vzťahu k tomuto skutku s tým, že jeho vinu spoľahlivo nedokazujú a v súvislosti s tým poukázal na rozhodovaciu prax súdov vo veciach s viacerými skupinami

proti sebe stojacich dôkazov. V tejto súvislosti konštatoval, že trestného činu v bodoch 3/ a 4/ sa z osobitného motívu nemohol dopustiť, pretože aj znalec z odboru sexuológie tento motív jeho konania vylúčil.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúre L. a poškodeným V. P., M. C. a M. S..

Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení dovolanie obvineného označil za nedôvodné a navrhol, aby ho najvyšší súd bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poškodené V. P. a M. S. v písomných vyjadreniach označili obsah podaného dovolania za nepravdivý, účelový, majúci za cieľ zbaviť obvineného zodpovednosti za spáchané skutky a zotrvali na svojich výpovediach z priebehu trestného stíhania.

Poškodená M. C. sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie obvineného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.) Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. b/, c/, e/, f/, g/ a i/ Tr. por. naplnené neboli, a preto je dovolanie potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- súd rozhodol v nezákonnom zložení (písm. b/),
- bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu (písm. c/),
- vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (písm. e/),

- trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje (písm. f/),
- rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/),
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí ak dovolanie podáva minister spravodlivosti .

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

K dovolacím dôvodom obvineného uvedeným v § 371 ods. 1 písm. b/, c/, e/, f/, a g/ a i/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že okolnosti, ktoré majú tieto dovolacie dôvody zakladať buď boli obvinenému známe už v pôvodnom konaní a napriek tomu ich obvinený nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom a preto ich v dovolaní použiť nemohol (§ 371 ods. 4 Tr. por.) alebo dovolacie dôvody podľa § 371 Tr. por. nie sú splnené.

Nemožno pochybovať o tom, že obvinený po prejednaní a rozhodnutí veci súdom prvého stupňa vedel o okolnosti, že vec prejednala a rozhodla samosudkyňa a trest mu bol uložený za použitia asperačnej zásady. Napriek tejto skutočnosti v písomnom odôvodnení odvolania ani v konaní pred odvolacím súdom túto okolnosť nenamietol, a preto ju v dovolaní použiť nemohol (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Odhliadnuc od toho, najvyšší súd uvádza, že obžaloba bola na obvineného podaná pre trestné činy z ktorých zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby neprevyšuje osem rokov. Z tohto dôvodu so zreteľom na § 349 Tr. por. bol na prejednanie a rozhodnutie

veci príslušný samosudca a na tomto závere nič nemení ani aplikácia takzvanej asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. por.) pri ukladaní trestu obvinenému.

Z hľadiska zásadného porušenia práva obvineného na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné uviesť, že týmto mal zákonodarca na mysli prípady, v ktorých obvinený obhajcu nemal napriek tomu, že ho mal mať alebo ho nemal v čase, kedy orgány činné v trestnom konaní alebo súd skutočne vykonávali úkony trestného konanie, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Ani v tomto prípade obvinený v priebehu trestného stíhania a v písomnom odôvodnení odvolania ani pred odvolacím súdom zásadné porušenie jeho práva na obhajobu nenamietol, i keď už v štádiu prípravného konania vedel, že jeho obhajca JUDr. M. C., ktorý mu bol ustanovený mal byť príbuzným svedkyne D. D. (viď. aj rozhodnutie sudkyne pre prípravné konanie o oslobodení tohto obhajcu spod povinnosti obhajovania č. I. 84) a namietol ju až v podanom dovolaní. Navyše namietal už iba skutočnosti uvedené na strane štyri tohto rozhodnutia.

Napriek tomu, že obvinený za daného stavu nemohol použiť ani tento dovolací dôvod najvyšší súd nad rámec uvedeného zdôrazňuje, že sudkyňa pre prípravné konanie obhajcu JUDr. M. C. obvinenému ustanovila zákonným spôsobom a to na jeho žiadosť a uvedený obhajca ho zastupoval v čase od 27. januára 2008 do 28. marca 2008, kedy opätovne na žiadosť obvineného mu bol ustanovený obhajca JUDr. M. T.. Z obsahu spisu možno zistiť, že obhajca JUDr. M. C. si povinnosti obhajcu riadne a včas plnil a v čase jeho ustanovenia dôkazy významné pre posúdenie viny obvineného vykonané neboli.

K ďalším skutočnostiam uvádzaným obvineným k tomuto dovolaciemu dôvodu najvyšší súd poznamenáva, že § 213 Tr. por. nie je kogentným ustanovením, pretože policajtovi poskytuje len možnosť povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch a umožniť mu klásť vypočúvaným svedkom otázky, pričom tak postupuje najmä vtedy, ak obvinený obhajcu nemá a úkon spočíva vo výsluch svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom, iba ak by zabezpečenie jeho prítomnosti alebo jeho prítomnosť mohli ohroziť vykonanie tohto úkonu. Ide teda len o dispozitívne ustanovenie Trestného poriadku, podľa ktorého môže policajt postupovať po splnení zákonných podmienok, ktoré v posudzovanom prípade navyše splnené neboli.

Dovolacia námietka obvineného týkajúca sa svedka P. D. je z hľadiska zachovania zásadného práva obvineného na obhajobu bezvýznamná, pretože svedok sa k trestnej činnosti obvineného nevyjadroval a vina obvineného o tento dôkaz opretá nebola.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. f/ a písm. g/ Tr. por. obvinený aj v tomto prípade buď o okolnostiach, na ktorých tieto dovolacie dôvody založil v podanom dovolaní vedel už v priebehu hlavného pojednávania (§ 371 ods. 1 písm. f/ Tr. por.) a napriek tomu ani tieto v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. nenamietol najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. f/ Tr. por. najvyšší súd znovu navyše uvádza, že zákonné podmienky v § 211 Tr. por. upravujúce súhlas poškodeného s trestným stíhaním obvinenej osoby neboli splnené, pretože medzi obvineným a poškodenou M. S. nie je vzťah uvedený v § 130 Tr. por. a obžaloba na obvineného bola podaná pre iný trestný čin ako sú trestné činy taxatívne uvedené v § 211 ods. 1 Tr. por.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť len z dôvodu porušenia zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však napadnúť rozsah vykonaného dokazovania, informatívnu hodnotu respektíve spôsob hodnotenia dôkazu súdom (jeho vecnosť, obsahovú správnosť). Nesprávne hodnotenie dôkazov možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Namiesto konkrétneho uvedenia dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom obvinený opätovne hodnotil úplnosť vykonaného dokazovania a vykonané dôkazy po ich vlastnom vyhodnotení z hľadiska ich vecnosti, obsahovej náplne a informatívnej hodnoty označil pre záver o jeho vine za nepostačujúce. Poukázal na to, že poškodená M. C. bola pri prvom výsluch v prípravnom konaní pod vplyvom alkoholu. Zároveň k tomuto dovolaciemu dôvodu vytkol skutočnosti uvedené na strane päť tohto rozhodnutia.

Z obsahu predloženého spisu spoľahlivo vyplýva, že v prítomnosti obhajcu obvineného poškodená M. C. bola v prípravnom konaní vypočutá viackrát a bola vypočutá aj na hlavnom pojednávaní a tieto dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Záver o vine obvineného v bode 4/ z výpovede svedkyne S. S. z prípravného konania vyvodený nebol a preto samotná skutočnosť, že svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypočutá nebola nezakladá záver o nezákonnom vykonaní dôkazu.

Z predloženého spisu nemožno zistiť, kedy sa obvinený o vzťahoch na ktoré poukázal v dovolacom dôvode § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. dozvedel, a preto na rozdiel od predchádzajúcich dovolacích dôvodov nemožno vysloviť, že obvinený v podanom dovolaní tento dôvod nemohol použiť.

Skutočnosti na ktoré vo vzťahu k nemu obvinený poukázal však naplnenie tohto dovolacieho dôvodu nezakladajú.

Rodinné, či úzke priateľské vzťahy medzi orgánmi činným v trestnom konaní a svedkami či poškodenými preukázané neboli a postavenie I. S., na ktoré obvinený poukazuje nie je zákonným dôvodom pre postup podľa § 31 ods. 1 Tr. por. Zákonné podmienky pre vylúčenie orgánov činných v trestnom konaní, súdu a iných osôb sú splnené len vtedy ak existujú pochybnosti o ich nezaujatosti pre pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že zákon taxatívne vymenúva dôvody vzniku pochybnosti o nezaujatosti toho – ktorého orgánu a pre ktoré v prípade ich preukázania je taký orgán vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Podľa ustálenej súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. treba rozumieť najmä skutočnosť, že orgán uvedený v tomto ustanovení bol sám poškodený trestným činom, ktorého sa majú týkať procesné úkony, resp. ním boli poškodené jemu blízke osoby.

Pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo týka, sú najmä strany trestného konania.

Z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. možno pritom rozhodnúť len o vylúčení konkrétnej osoby, resp. o vylúčení konkrétnych osôb.

I keď zákon v ustanovení § 31 ods. 1 Tr. por. spája vylúčenie z pojednania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno

mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („justice must not only be done, it must also be seen to be done“)], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení podľa § 31 ods. 1 Tr. por. predstavuje výnimku z vyššie spomenutej ústavnej zásady (č. 48 ods. 1).

Vzhľadom na to k vylúčeniu môže dôjsť len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré policajtovi zjavne bránia konať v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Odsúdený vo svojej žiadosti neuviedol žiadnu konkrétnu dôležitú skutočnosť, ktorá by odôvodnila postup podľa § 31 ods. 1 Tr. por. a postavenie I. S. (mimo orgánov činných v trestnom konaní), dôležitý dôvod z hľadiska zákona nepredstavuje a tento nezistil ani najvyšší súd.

Dovolacie námietky obvineného k príslušníkovi policajného zboru M. S. si najvyšší súd taktiež neosvojil, pretože obhliadkou miesta činu vykonanou 26. januára 2008 ku skutku v bode 3/ žiadne skutočnosti významné pre posúdenie viny obvineného zistené neboli, táto bola vykonaná v súlade so zákonom a rovnako ako iné dôkazy, na ktoré obvinený v dovolaní poukázal v neprospech obvineného, použitá nebola. Na neexistencii uvedeného dovolacieho dôvodu nič nemení ani to, že menovaný má byť susedom poškodenej M. C. a svedkyne D. D. pretože táto skutočnosť nepredstavovala zákonný dôvod pre jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námieta nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por.

Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva, teda či bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd, kde nemožno znovu vytvárať, či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.).

Dovolateľom uvedené námietky založené na skutkových výhradách, keď skutkové zistenia považuje za chybné v dôsledku neúplného dokazovania a tiež nesprávneho hodnotenia dôkazov sú teda mimo deklarovaného zákonného dovolacieho dôvodu, a preto na ne dovolací súd nemohol prihliadať.

Najvyšší súd uvádza, že skutkové vety tak, ako boli ustálené v bodoch 1/ až 4/ zodpovedajú právnomu posúdeniu konania obvineného pretože obsahujú všetky zákonné znaky trestných činov z ktorých bol obvinený uznaný za vinného.

Navyše najvyšší súd uvádza, že neobstojí ani námietka obvineného, že skutky v bodoch 3/ a 4/ nespáchal so sexuálnym motívom, pretože tento bol vykonaným dokazovaním zistený správne a aj keď z podaného znaleckého posudku z oboru zdravotníctvo, odvetvia psychiatrie vyplýva, že u obvineného žiadna sexuálna úchylka, ani sexuálna porucha v užšom slova zmysle zistená nebola, išlo u neho o sociálne nekonformné správanie vplyvom účinku požitého alkoholu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že dôvody dovolania obvineného uvedené v § 371 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. e/, písm. f/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade nie sú splnené a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. mája 2012

JUDr. M. P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Císarová